

Vyjádření třídní učitelky I. ročníku

Školství je oblastí, která se dotýká téměř každého občana. Je pochopitelné, že mu věnují pozornost nejen žáci a učitelé, ale i jejich rodiče a nepochybně celá veřejnost. Zejména veřejnost na současné školství nahlíží velmi kritickým pohledem. Důvodem mohou být vlastní zkušenosti, často medializované případy negativních jevů ve školství, mnohdy však také přehnaná očekávání, či nekompetentnost.

I když souhlasím s názorem ředitele školy, že webové stránky obce by neměly sloužit k výměně názorů občanů, nemohu si dovolit mlčet a nevyjádřit se k celému případu závěrečné klasifikace žáka prvního ročníku. Vzniklá situace poškozuje nejen dobrou pověst naší školy, ale zároveň práci mých kolegů a v neposlední řadě i práci vedení obce. Cílem všech těchto lidí byl vždy rozvoj kvality výuky a školy.

Nemám v úmyslu zde obhajovat svá rozhodnutí. Předpokládám, že ČŠI v tomto případě s přihlédnutím k období koronaviru a nastavené atmosféře ve společnosti podpoří názor rodičů a shledá stížnost jako oprávněnou. Vzhledem k tomu, že do diskuze přispěli i lidé, kteří nenavštěvovali naši školu, a ani jejich děti nejsou našimi žáky, chci diskutujícím pouze ozřejmit některé skutečnosti.

Ke škole v Krouně mě váže pevné pouto a mnoho vzpomínek na mé spolužáky, učitele, kolegy a nejméně dvě generace žáků. Jsem bývalou žákyní školy a jako učitelka v ní pracuji téměř bez přerušení od roku 1985. Učila jsem ve všech ročnících prvního stupně a krátce také na druhém stupni, v posledních letech především v první a druhé třídě. Stejně, jako ostatní zaměstnanci naší školy, pravidelně navštěvuji vzdělávací kurzy, školení a zapojuji se do různých projektů.

Většina rodičů a mých bývalých žáků se jistě shodne na tom, že ke své práci jsem vždy přistupovala velmi zodpovědně, s velkou pokorou a respektem nejen k dětem, ale také rodičům. Vždy jsem usilovala o to, aby děti navštěvovaly školu bez obav a strachu, každý den se naučily něco nového. Snažila jsem se také nesnižovat nároky, podle možností každého žáka požadovat dobře odvedenou práci a tu ohodnotit vždy spravedlivě. Za uplynulé období si nikdo z rodičů nestěžoval na způsob hodnocení nebo na množství zadávaných úkolů u vedení školy, zřizovatele, ČŠI. Také inspekce (dokonce stejná paní inspektorka, jež nyní řeší stížnost manželů Pekařových), která na škole proběhla před čtyřmi lety, neshledala na mé práci žádná pochybení.

Stejně tomu bylo i v právě uplynulém školním roce. Nemyslím si, že by se rodiče mých bývalých žáků zdráhali ozvat, pokud by byli nespokojeni s klasifikací, či měli pocit, že jsou jejich děti přetěžovány. Během školního roku mi mnohokrát dokázali, že dovedou velmi konstruktivně a prakticky řešit řadu situací. Každý z nich měl také možnost vyjádřit svůj názor vedení školy i obce. Pan starosta je pedagog a školní problematice dobře rozumí.

Domnívám se, že úspěch, nebo neúspěch dítěte ve škole je ovlivněn nejen školou, ale velmi výrazně i rodinou. Pokud se dítěti školní práce nedaří, snažím se využít možnost doučování. Ne vždy však do školy nastoupí dítě se správnou výslovností, proto v případě, že nenavštěvuje žádného klinického logopeda, cvičím s dítětem správnou výslovnost hlásek. Vada řeči výrazně ovlivňuje školní úspěšnost. Tuto skutečnost mohu adekvátně posoudit, jelikož jsem složila státní zkoušku z logopedie. Po zhodnocení školních výsledků za 1. ročník vždy zvažuji, zda rodičům žáků s horšími výsledky nedoporučit vyšetření v ped. psych. poradně, s dětmi po odkladu zahájení povinné školní docházky pracuji obzvláště pečlivě. Rodiče ale mají možnost o toto vyšetření požádat kdykoliv sami. V případě, že se nejedná o žáka se speciálními vzdělávacími potřebami nebo zdravotním omezením, musí učitel respektovat daná pravidla hodnocení, které si mohou rodiče přečíst na webových stránkách školy. Toto jsem podrobně s rodiči probírala na prvním rodičovském sdružení.

Bohužel, zde nemohu zveřejnit výpis klasifikace žáků I. ročníku. Ráda bych se však ještě vyjádřila k počtu známek a ke zhoršení žáka ve druhém pololetí. Protože je velmi obtížné ohodnotit prvňáčky za práci v prvním pololetí, hodnotím děti spíše motivačně, snažím se je známkou povzbudit, nechci je hodnotit necitlivě, a proto měla většina dětí v lednu samé jedničky, někteří jednu nebo dvě dvojky. Ve druhém pololetí však známky již odpovídaly dosaženým výsledkům (v I. třídě 15 žáků prospělo s vyznamenáním, z toho 9 žáků mělo samé jedničky, 3 žáci prospěli).

Děti dostávají pravidelně dílčí známky, slouží jako zpětná vazba pro rodiče. Jako příklad uvedu: pokud v týdnu dvakrát hodnotím čtení, zapíši dítěti do žákovské knížky dvě známky ze čtení. Když oznámkuji čtyři stránky v písance, zapíši čtyři známky, podobně při psaní pětiminutovek. Rodiče mají přehled o tom, jak si dítě ve škole v daném týdnu vedlo. Protože by se v konečném součtu jednalo o velký počet známek, do systému Bakaláři zadávám kumulativní známku, tj. shrnutí dílčích známek za určité období. Netvrdím, že tento postup je ideální a nemůže se změnit, ale většině rodičů vyhovoval. Vše jsme probírali v říjnu na rodičovském sdružení.

Metody a způsoby hodnocení jsou v dnešní době velmi diskutované téma, které je popisováno na mnoha stránkách odborné literatury a časopisů, probíráno a rozebíráno v seminářích a především prodiskutováno ve sborovnách škol na všech stupních. Nechtěla jsem svým hodnocením nikoho poškodit a odradit ho od školní práce, ale ohodnotit tak, aby si byl vědom, v čem spočívají jeho nedostatky. A že se nejedná o jednoduchou záležitost, víme všichni. Práce učitele má mnoho rozměrů a hodnotit si ji dovoluji téměř každý.

Přiznám se, že celá situace a zejména jednání a postoj rodičů mě velmi překvapily. Během celého školního roku rodiče žáka neměli sebemenší výtky k mé práci a klasifikaci. Nekontaktovali mne, ale ani nikoho z vedení školy, zástupců školské rady, či vedení obce. Myslím si, že je to velká chyba, každá situace ve škole se dá řešit v klidu a s ohledem na nejlepší zájmy dítěte. Nechci zde spekulovat, ale jsem přesvědčená o tom, že kdyby chlapec neměl na vysvědčení na konci školního roku trojku, rodiče by si na moji náročnost a na způsob klasifikace nestěžovali.

Závěrem bych chtěla poděkovat vedení školy, kolegům a rodičům mých žáků a také bývalým žákům za podporu. Děkuji všem, bez ohledu na to, zda jste vystoupili veřejně nebo mi zavolali, poslali SMS zprávu, apod.

V Krouně dne 22.7.2020

Mgr. Věra Novotná